

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання
судових рішень і рішень інших органів

Цей Закон визначає основи організації та діяльності з примусового виконання судових рішень і рішень інших органів державними виконавцями органів державної виконавчої служби та приватними виконавцями, їх завдання та правовий статус.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Органи та особи, які здійснюють примусове виконання
судових рішень і рішень інших органів

1. Примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) (далі – рішення) покладається на органи державної виконавчої служби та у визначених Законом України "Про виконавче провадження" випадках – на приватних виконавців.

Стаття 2. Правова основа діяльності державної виконавчої служби
та приватних виконавців

1. Правовою основою діяльності державної виконавчої служби та приватних виконавців є Конституція України, Закон України "Про виконавче провадження", міжнародні договори України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цей Закон, інші закони, нормативно-правові акти, що прийняті на їх виконання.

Стаття 3. Завдання державної виконавчої служби
та приватних виконавців

1. Завданням державної виконавчої служби та приватних виконавців є своєчасне, повне і неупереджене виконання рішень, примусове виконання яких передбачено законом.

Стаття 4. Принципи діяльності державної виконавчої служби та приватних виконавців

1. Діяльність державної виконавчої служби та приватних виконавців здійснюється на принципах:

- 1) верховенства права;
- 2) законності;
- 3) незалежності;
- 4) справедливості, неупередженості та об'єктивності;
- 5) дотримання прав, свобод і законних інтересів громадян та юридичних осіб;
- 6) обов'язковості виконання рішень;
- 7) уникнення конфлікту інтересів.

2. Державний виконавець та приватний виконавець повинні здійснювати свою професійну діяльність сумлінно, не розголошувати в будь-який спосіб професійну таємницю, поважати інтереси стягувачів, боржників, третіх осіб, не принижувати їхню гідність.

3. До професійної таємниці належить інформація, що стала відома державному виконавцю, приватному виконавцю, помічнику приватного виконавця у зв'язку із здійсненням професійної діяльності.

Обов'язок зберігати професійну таємницю поширюється і на особу після її звільнення з посади державного виконавця чи припинення діяльності приватного виконавця, помічника приватного виконавця.

Державний виконавець, приватний виконавець можуть надавати іншим особам інформацію, що містить професійну таємницю, виключно у випадках і порядку, передбачених законом.

4. Державний виконавець, приватний виконавець зобов'язані вживати всіх необхідних заходів, спрямованих на запобігання чи усунення конфлікту інтересів.

Стаття 5. Правовий захист та гарантії здійснення діяльності державних виконавців, приватних виконавців з примусового виконання рішень

1. Державний виконавець, приватний виконавець під час здійснення професійної діяльності є незалежними, керуються принципом верховенства права та підкоряються лише закону.

2. Забороняється втручання державних органів, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, політичних партій, громадських об'єднань, інших осіб у діяльність державного виконавця, приватного виконавця з примусового виконання рішень.

3. Опір державному виконавцю чи приватному виконавцю, заподіяння тілесних ушкоджень, насильство або погроза застосування насильства стосовно них, членів їх сімей, а також умисне знищення чи пошкодження їхнього майна у зв'язку з примусовим виконанням рішень державним виконавцем чи приватним виконавцем тягнуть за собою відповідальність, установлену законом. Така ж відповідальність настає у разі вчинення цих правопорушень стосовно особи після її звільнення з посади державного виконавця чи припинення діяльності приватного виконавця та стосовно членів її сім'ї у зв'язку з примусовим виконанням нею рішень у минулому.

4. Забороняється проведення огляду, розголошення, витребування чи вилучення документів виконавчого провадження, крім випадків, передбачених законом.

5. У разі проведення обшуку чи огляду житла, іншого володіння державного виконавця, приватного виконавця, службових приміщень державного виконавця або офісу приватного виконавця, тимчасового доступу до речей і документів державного виконавця, приватного виконавця слідчий суддя, суд у своєму рішенні в обов'язковому порядку зазначає вичерпний перелік речей, документів, що планується відшукати, виявити чи вилучити під час проведення слідчої дії чи застосування заходу забезпечення кримінального провадження.

6. Орган або посадові особи, які затримали державного виконавця чи приватного виконавця або застосували до нього запобіжний захід, зобов'язані протягом 24 годин повідомити про це Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, а щодо приватного виконавця – також і Раду приватних виконавців України.

Розділ II ДЕРЖАВНА ВИКОНАВЧА СЛУЖБА

Стаття 6. Органи державної виконавчої служби

1. Органами державної виконавчої служби є:

1) Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, до якого входить відділ примусового виконання рішень;

2) управління державної виконавчої служби Головних територіальних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі (далі – управління державної виконавчої служби), до яких входять відділи примусового виконання рішень;

3) районні, районні в містах, міські (міст обласного значення), міськрайонні, міжрайонні відділи державної виконавчої служби районних, районних у містах, міських (міст обласного значення), міськрайонних, міжрайонних територіальних управлінь юстиції (далі – відділи державної виконавчої служби).

2. Відділи державної виконавчої служби є юридичними особами, мають рахунки в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, а також рахунки, в тому числі валютні, в державних банках для зарахування коштів виконавчого провадження, обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

3. Міністерство юстиції України, Головні територіальні управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі (далі – Головні територіальні управління юстиції) мають рахунки в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, а також рахунки, в тому числі валютні, в державних банках для зарахування коштів виконавчого провадження (крім виконавчого збору), обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам.

4. Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, управління державної виконавчої служби мають печатки, у тому числі із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

Стаття 7. Державні виконавці

1. Відповідно до цього Закону державними виконавцями є начальник відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України – заступник директора Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, його заступник, головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, начальники відділів примусового виконання рішень управлінь державної виконавчої служби, їх заступники, головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці відділів примусового виконання рішень управлінь державної виконавчої служби, начальник, заступник начальника, головні державні виконавці,

старші державні виконавці, державні виконавці відділу державної виконавчої служби.

2. Державний виконавець є представником влади, діє від імені держави і перебуває під її захистом та уповноважений державою здійснювати діяльність з примусового виконання рішень у порядку, передбаченому законом.

Стаття 8. Правовий статус працівників органів державної виконавчої служби

1. Державні виконавці, керівні працівники та спеціалісти органів державної виконавчої служби є державними службовцями.

2. Працівникам органів державної виконавчої служби, зазначеним у частині першій цієї статті, видаються посвідчення, зразок і порядок видачі яких затверджуються Міністерством юстиції України.

3. Працівник органу державної виконавчої служби користується правами і виконує обов'язки, передбачені законом.

Стаття 9. Гарантії незалежності державних виконавців

1. Незалежність державних виконавців від впливу чи втручання у їх діяльність з примусового виконання рішень гарантується:

- 1) особливим порядком фінансування та матеріально-технічного забезпечення органів державної виконавчої служби;
- 2) дієвим механізмом мотивування державних виконавців;
- 3) прозорістю діяльності з примусового виконання рішень;
- 4) в інший спосіб, визначений законом.

Стаття 10. Вимоги, що пред'являються до державних виконавців

1. Державним виконавцем може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту ступеня магістра, володіє державною мовою і здатний за своїми особистими і діловими якостями здійснювати повноваження державного виконавця.

2. Спеціальні вимоги до рівня професійної компетентності державних виконавців та керівників органів державної виконавчої служби визначаються Міністерством юстиції України.

Стаття 11. Порядок призначення на посади та звільнення з посад працівників органів державної виконавчої служби

1. Директор Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, заступник директора Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, начальник відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України – заступник директора Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, заступник начальника Головного територіального управління юстиції Міністерства юстиції України з питань державної виконавчої служби – начальник управління державної виконавчої служби (далі – начальник управління державної виконавчої служби) призначаються на посаду та звільняються з посади Міністром юстиції України.

2. Заступник начальника відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, інші працівники Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України призначаються на посаду та звільняються з посади заступником Міністра юстиції України – керівником апарату за поданням директора Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.

3. Заступник начальника управління державної виконавчої служби, начальник відділу примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби, його заступник, заступник начальника структурного підрозділу районного, районного у місті, міського (міст обласного значення), міськрайонного, міжрайонного управління юстиції з питань державної виконавчої служби – начальник районного, районного в місті, міського (міст обласного значення), міськрайонного, міжрайонного відділу державної виконавчої служби (далі – начальник відділу державної виконавчої служби), його заступник призначаються на посаду та звільняються з посади начальником Головного територіального управління юстиції за поданням начальника управління державної виконавчої служби, погодженим з директором Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України.

4. Головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці відділу примусового виконання рішень управління державної виконавчої служби призначаються на посаду та звільняються з посади начальником Головного територіального управління юстиції за поданням начальника відділу примусового виконання рішень управління державної

виконавчої служби, погодженим з начальником управління державної виконавчої служби.

5. Інші працівники управління державної виконавчої служби, головні державні виконавці, старші державні виконавці, державні виконавці та інші працівники відділу державної виконавчої служби призначаються на посаду та звільняються з посади начальником Головного територіального управління юстиції за поданням начальника відділу державної виконавчої служби, погодженим з начальником управління державної виконавчої служби.

Стаття 12. Контроль за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби

1. Контроль за діяльністю працівників органів державної виконавчої служби здійснюють Міністерство юстиції України через Департамент державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, управління державної виконавчої служби та відділи державної виконавчої служби.

Стаття 13. Відповідальність державних виконавців

1. Державні виконавці несуть дисциплінарну відповідальність в порядку, встановленому Законом України "Про державну службу".

2. У разі вчинення державним виконавцем під час виконання службових обов'язків діяння, що має ознаки злочину чи адміністративного правопорушення, він підлягає кримінальній чи адміністративній відповідальності у порядку, встановленому законом.

3. Шкода, заподіяна державним виконавцем фізичним чи юридичним особам під час виконання рішення, підлягає відшкодуванню у порядку, передбаченому законом, за рахунок держави.

Стаття 14. Оскарження рішень, дій або бездіяльності державних виконавців та посадових осіб органів державної виконавчої служби

1. Рішення, дії чи бездіяльність державного виконавця та посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання судового рішення можуть бути оскаржені сторонами та іншими особами до суду, який видав виконавчий документ, в порядку, передбаченому законом.

2. Рішення, дії чи бездіяльність державного виконавця та посадових осіб органів державної виконавчої служби щодо виконання рішень інших органів (посадових осіб), у тому числі постанов державного виконавця про

стягнення виконавчого збору, витрат виконавчого провадження та штрафів, можуть бути оскаржені сторонами та іншими особами до відповідного адміністративного суду в порядку, передбаченому законом.

Стаття 15. Державне страхування та відшкодування шкоди
у разі загибелі або каліцтва державного виконавця

1. Державні виконавці підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відповідно до законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

2. Збитки, завдані майну державного виконавця чи членів його сім'ї у зв'язку з виконанням ним службових обов'язків, відшкодовуються у встановленому законом порядку в повному обсязі за рахунок коштів Державного бюджету України.

Стаття 16. Оплата праці працівників органів державної
виконавчої служби

1. Заробітна плата працівника органу державної виконавчої служби складається з посадового окладу, премії, доплати за ранг та надбавки за вислугу років, а також інших надбавок згідно із законодавством.

2. За забезпечення реального, своєчасного і законного виконання виконавчого документа державний виконавець одержує винагороду. Порядок виплати та розміри винагород встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 17. Фінансування і матеріальне забезпечення діяльності
працівників органів державної виконавчої служби

1. Фінансове і матеріальне забезпечення діяльності працівників органів державної виконавчої служби та фінансування витрат на проведення і організацію виконавчих дій здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України, а також коштів виконавчого провадження, порядок формування яких встановлюється Законом України "Про виконавче провадження".

2. Кошти, що надходять до Державного бюджету України за рахунок сплати виконавчого збору, стягнутого органами державної виконавчої служби, розподіляються відповідно до Бюджетного кодексу України.

3. Чисельність працівників органів державної виконавчої служби, порядок та норми матеріального забезпечення їх діяльності встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 18. Майно органів державної виконавчої служби

1. Майно органів державної виконавчої служби перебуває у державній власності та використовується виключно для забезпечення виконання їх завдань.

2. На рахунки відділів державної виконавчої служби, Головних територіальних управлінь юстиції, Міністерства юстиції України для зарахування коштів виконавчого провадження, обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів та їх виплати стягувачам не може бути накладено арешт або звернено стягнення на підставі виконавчих документів.

Розділ III ПРИВАТНІ ВИКОНАВЦІ

Стаття 19. Приватний виконавець

1. Приватним виконавцем є громадянин України, який уповноважений державою здійснювати діяльність з примусового виконання рішень у порядку, встановленому законом.

2. Приватний виконавець є суб'єктом незалежної професійної діяльності.

Стаття 20. Державне регулювання діяльності приватного виконавця

1. Міністерство юстиції України:

1) формує та реалізує державну правову політику у сфері організації примусового виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб);

2) забезпечує підготовку приватних виконавців та підвищення ними кваліфікації, для чого визначає:

порядок проходження навчання та стажування осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця;

перелік документів, які подаються цими особами кваліфікаційній комісії приватних виконавців;

порядок допуску цих осіб до складання кваліфікаційного іспиту;

порядок складання кваліфікаційного іспиту;

порядок підвищення кваліфікації приватними виконавцями;

3) видає свідоцтво про право на здійснення діяльності приватного виконавця та посвідчення приватного виконавця;

4) визначає вимоги до офісу приватного виконавця;

5) забезпечує діяльність кваліфікаційної комісії приватних виконавців та дисциплінарної комісії приватних виконавців;

6) формує Єдиний реєстр приватних виконавців України, визначає порядок його ведення;

7) встановлює форму та порядок подання приватними виконавцями інформації про здійснення ними діяльності;

8) здійснює контроль за діяльністю приватних виконавців та визначає порядок здійснення контролю за діяльністю приватного виконавця;

9) вносить Кабінету Міністрів України пропозицію щодо встановлення розміру основної винагороди приватного виконавця;

10) вводить в дію рішення дисциплінарної комісії приватних виконавців про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення;

11) зупиняє та припиняє право на здійснення діяльності приватного виконавця;

12) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та іншими законами.

Стаття 21. Вимоги до приватного виконавця

1. Приватним виконавцем може бути громадянин України, не молодший 25 років, який має вищу юридичну освіту ступеня магістра, володіє державною мовою, має стаж роботи у галузі права після отримання диплома магістра не менше двох років та склав кваліфікаційний іспит.

2. Не може бути приватним виконавцем особа:

1) яка не відповідає вимогам частини першої цієї статті;

2) визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною;

3) яка має не зняту або не погашену в установленому законом порядку судимість;

4) яка скоїла корупційне правопорушення або порушення, пов'язане з корупцією, – протягом трьох років з дня скоєння;

5) якій за порушення вимог законодавства анульовано свідоцтво про право на зайняття нотаріальною або адвокатською діяльністю, здійснення діяльності приватного виконавця або арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), – протягом трьох років з дня прийняття відповідного рішення;

б) звільнена з посади судді, прокурора, співробітника правоохоронного органу, з державної служби або служби в органах місцевого самоврядування у зв'язку з неналежним виконанням такою особою службових обов'язків, – протягом трьох років з дня такого звільнення.

3. Приватний виконавець під час здійснення своєї діяльності не може займатися іншою оплачуваною (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту та роботи в органах Асоціації приватних виконавців України) або підприємницькою діяльністю.

Стаття 22. Кваліфікаційна комісія приватних виконавців

1. Для визначення рівня професійної підготовленості осіб, які мають намір здійснювати діяльність приватного виконавця, та вирішення питання щодо видачі свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця при Міністерстві юстиції України утворюється кваліфікаційна комісія приватних виконавців (далі – кваліфікаційна комісія).

Положення про кваліфікаційну комісію приватних виконавців затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. До складу кваліфікаційної комісії входять дев'ять членів, з яких по чотири члени призначаються Міністерством юстиції України, в тому числі Міністр або заступник Міністра, та з'їздом приватних виконавців України, один член призначається з'їздом суддів України.

Зазначені органи мають право призначати до складу кваліфікаційної комісії осіб з числа своїх представників, суддів, суддів у відставці, науковців, фахівців у галузі права та приватних виконавців.

3. Головою кваліфікаційної комісії є Міністр юстиції України або заступник Міністра юстиції України.

4. Строк повноважень членів кваліфікаційної комісії становить 2 роки.

5. Кваліфікаційна комісія:

- 1) визначає дату складення кваліфікаційних іспитів;
- 2) розробляє та затверджує перелік питань автоматизованого анонімного тестування;
- 3) розглядає документи, подані особами, які мають намір отримати право на здійснення діяльності приватного виконавця, на відповідність вимогам, визначеним у цьому Законі;
- 4) проводить кваліфікаційні іспити та затверджує їх результати;
- 5) приймає рішення про видачу свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця.

6. Кваліфікаційна комісія вважається повноважною у разі призначення не менше семи членів комісії.

7. Рішення кваліфікаційної комісії приймаються на її засіданні у разі присутності не менше п'яти членів комісії шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії.

8. Рішення кваліфікаційної комісії оформлюється протоколом, що підписується усіма присутніми на засіданні членами комісії.

Стаття 23. Допуск до складення кваліфікаційного іспиту

1. Особа, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, до подачі заяви про допуск до складення кваліфікаційного іспиту зобов'язана пройти навчання та стажування приватного виконавця.

Загальний строк навчання та стажування приватного виконавця не може перевищувати трьох місяців.

Від проходження стажування приватного виконавця звільняються особи, які мають стаж роботи державного чи приватного виконавця, адвоката, нотаріуса, арбітражного керуючого не менше одного року або помічника приватного виконавця не менше двох років.

Про проходження навчання, стажування приватного виконавця видається свідоцтво, термін дії якого становить один рік.

2. Особа, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця, після проходження навчання, стажування приватного виконавця подає до кваліфікаційної комісії заяву про допуск до складення кваліфікаційного іспиту разом із документами, які підтверджують відповідність особи вимогам, встановленим частинами першою та другою статті 21 цього Закону, а також декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

3. Кваліфікаційна комісія проводить перевірку достовірності документів та відомостей, що подаються особою.

Строк розгляду заяви про допуск до складення кваліфікаційного іспиту не повинен перевищувати тридцяти днів з дня її надходження.

За результатами розгляду заяви та доданих до неї документів кваліфікаційна комісія приймає рішення про:

- 1) допуск особи до складення кваліфікаційного іспиту;
- 2) відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту.

4. Кваліфікаційна комісія приймає рішення про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту, якщо:

- 1) подано не всі документи, визначені Міністерством юстиції України, або документи не відповідають встановленим вимогам;

2) особа не відповідає встановленим цим Законом вимогам до осіб, які виявили намір здійснювати діяльність приватного виконавця.

5. Кваліфікаційна комісія повідомляє письмово особу, яка звернулася із заявою про допуск до складення кваліфікаційного іспиту, про прийняте рішення протягом трьох днів з дня його прийняття. У разі прийняття рішення про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту в рішенні кваліфікаційної комісії зазначаються причини такої відмови.

6. Після усунення причин, які стали підставою для прийняття кваліфікаційною комісією рішення про відмову в допуску особи до складення кваліфікаційного іспиту, особа має право повторно звернутись до кваліфікаційної комісії для отримання допуску в порядку, визначеному цим Законом.

Стаття 24. Кваліфікаційний іспит та видача свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця

1. Кваліфікаційна комісія проводить кваліфікаційний іспит протягом трьох місяців з дня надання допуску особі до складення кваліфікаційного іспиту.

2. Про дату та місце проведення кваліфікаційного іспиту повідомляються особи, допущені до його складення. Інформація про кваліфікаційний іспит розміщується також на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України та веб-сайті Асоціації приватних виконавців України. На іспиті мають право бути присутні представники Асоціації приватних виконавців України, громадських об'єднань та засобів масової інформації.

3. Кваліфікаційний іспит проводиться шляхом автоматизованого анонімного тестування особи, яка виявила намір здійснювати діяльність приватного виконавця.

4. Особі, яка успішно склала кваліфікаційний іспит, Міністерство юстиції України на підставі відповідного рішення кваліфікаційної комісії протягом десяти днів з дня складення кваліфікаційного іспиту видає свідоцтво про право на здійснення діяльності приватного виконавця та посвідчення приватного виконавця.

5. За видачу свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця особа, яка склала кваліфікаційний іспит, вносить плату у розмірі однієї мінімальної заробітної плати.

6. Свідоцтво про право на здійснення діяльності приватного виконавця видається без обмеження строку його дії.

7. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, має право скласти його повторно не раніше ніж через шість місяців.

Стаття 25. Присяга приватного виконавця

1. Приватний виконавець одночасно з отриманням свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця складає присягу такого змісту:

"Я, (ім'я та прізвище), урочисто присягаю в діяльності приватного виконавця бути відданим Україні, дотримуватися Конституції та законів України, правил професійної етики приватного виконавця, принципів верховенства права, законності та незалежності, зберігати професійну таємницю, чесно і сумлінно виконувати покладені на мене обов'язки".

2. Підписаний текст присяги приватного виконавця зберігається в Міністерстві юстиції України.

3. Забороняється здійснення діяльності приватним виконавцем, який не склав присягу.

Стаття 26. Початок здійснення діяльності приватного виконавця

1. Про початок діяльності приватний виконавець повідомляє Міністерство юстиції України.

2. У повідомленні про початок діяльності обов'язково зазначаються:

1) виконавчий округ, на території якого приватний виконавець має намір здійснювати діяльність;

2) інформація про офіс приватного виконавця;

3) реквізити договору страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця, строк дії договору, інформація про страховика та страхову суму.

3. Приватний виконавець має право розпочати здійснення діяльності з дня внесення інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Стаття 27. Єдиний реєстр приватних виконавців України

1. Міністерство юстиції України забезпечує ведення Єдиного реєстру приватних виконавців України.

2. У Єдиному реєстрі приватних виконавців України містяться відомості про:

- 1) прізвище, ім'я та по батькові (за наявності) приватного виконавця;
- 2) дату та номер рішення про видачу свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця;
- 3) дату видачі та номер свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця;
- 4) номер посвідчення;
- 5) виконавчий округ, на території якого приватний виконавець здійснює діяльність;
- 6) офіс приватного виконавця;
- 7) реквізити договору страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця, строк дії договору, відомості про страховика та страхову суму;
- 8) зупинення діяльності приватного виконавця;
- 9) дату та номер рішення про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та вид дисциплінарного стягнення;
- 10) дату та номер рішення про анулювання свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця;
- 11) помічників приватного виконавця.

3. У разі зміни відомостей, які згідно з цим Законом підлягають внесенню до Єдиного реєстру приватних виконавців України, приватний виконавець зобов'язаний не пізніше наступного робочого дня письмово повідомити про це Міністерство юстиції України.

4. Міністерство юстиції України вносить інформацію до Єдиного реєстру приватних виконавців України не пізніше наступного робочого дня з дня отримання відомостей, які згідно з цим Законом підлягають внесенню до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

5. Доступ до інформації Єдиного реєстру приватних виконавців України є безоплатним, здійснюється цілодобово і без обмежень на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України із забезпеченням можливості пошуку, перегляду, копіювання та роздрукування інформації без необхідності застосування спеціально створених для цього технологічних та програмних засобів.

Стаття 28. Страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця

1. Приватний виконавець зобов'язаний до початку здійснення своєї діяльності застрахувати цивільно-правову відповідальність перед третіми особами.

2. Приватний виконавець зобов'язаний укласти договір страхування на новий період не пізніше ніж за десять днів до дня закінчення поточного договору страхування.

3. Мінімальний розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності становить 1000 мінімальних розмірів заробітної плати, але не менше 10 відсотків від загальної суми стягнення за виконавчими документами, які перебувають на виконанні у приватного виконавця протягом року.

4. Приватний виконавець не має права здійснювати виконавчі дії, якщо сума стягнення за виконавчим документом з урахуванням сум за виконавчими документами, що вже перебувають у нього на виконанні, перевищує розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця. У такому випадку приватний виконавець зобов'язаний укласти договір страхування на належну страхову суму.

Стаття 29. Виконавчі округи та територіальні межі діяльності приватного виконавця

1. Виконавчим округом є територія району, міст обласного (республіканського в Автономній Республіці Крим) значення, міст Києва та Севастополя.

У містах з районним поділом округом діяльності приватного виконавця є вся територія міста.

2. Приватний виконавець має право приймати до виконання виконавчі документи, місце виконання яких відповідно до Закону України "Про виконавче провадження" знаходиться в межах Автономної Республіки Крим або області, або міст Києва чи Севастополя, у яких розташований його виконавчий округ.

3. Інформація про приватних виконавців виконавчого округу та реквізити їх офісів розміщується у всіх судах виконавчого округу та в Головному територіальному управлінні юстиції, на території якого знаходиться виконавчий округ.

4. Приватний виконавець за умови відсутності незакінчених виконавчих проваджень має право змінити виконавчий округ. Зміна виконавчого округу відбувається шляхом повідомлення Міністерства юстиції України про новий виконавчий округ та внесення відповідної інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

5. У разі зміни виконавчого округу в повідомленні про зміну виконавчого округу обов'язково вказується інформація про офіс приватного виконавця в новому виконавчому окрузі.

6. Виконавчі дії у виконавчих провадженнях, відкритих приватним виконавцем у виконавчому окрузі, можуть вчинятись ним на всій території України.

Стаття 30. Офіс приватного виконавця

1. До початку здійснення діяльності приватний виконавець зобов'язаний організувати офіс у межах виконавчого округу.

2. Офіс приватного виконавця повинен забезпечувати належні умови для здійснення діяльності приватного виконавця, прийому ним відвідувачів, зберігання документів, печаток, штампів, товарно-матеріальних цінностей та архіву приватного виконавця, збереження професійної таємниці та бути захищеним від несанкціонованого проникнення.

3. Інформація про офіс приватного виконавця вноситься до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

4. До інформації про офіс приватного виконавця належать:

- 1) поштова адреса офісу;
- 2) номер телефону, номер факсу офісу;
- 3) адреса електронної пошти;
- 4) номер мобільного телефону приватного виконавця.

5. У разі здійснення в одному офісі діяльності двох і більше приватних виконавців офіс приватних виконавців повинен забезпечувати можливість здійснення кожним приватним виконавцем своєї діяльності одночасно, окремо та незалежно від інших приватних виконавців, у тому числі забезпечувати окреме зберігання документів, печаток, штампів, товарно-матеріальних цінностей, діловодства та архіву кожного приватного виконавця.

Стаття 31. Особливості здійснення діяльності приватного виконавця

1. Фізичні або юридичні особи мають право вільного вибору приватного виконавця з числа тих, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру приватних виконавців України, з урахуванням місця виконання рішення, визначеного Законом України "Про виконавче провадження".

2. Приватний виконавець з метою належного виконання його обов'язків має право залучати працівників органів внутрішніх справ для сприяння у вчиненні ним виконавчих дій.

Залучення органів внутрішніх справ для сприяння у вчиненні виконавчих дій здійснюється за вмотивованим клопотанням приватного виконавця. Працівники органів внутрішніх справ не мають права відмовити в участі під час вчинення приватним виконавцем виконавчих дій.

3. Особа не має права здійснювати діяльність приватного виконавця після внесення до Єдиного реєстру приватних виконавців України запису про зупинення або припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

4. Забороняється здійснення діяльності приватного виконавця без чинного договору страхування цивільно-правової відповідальності.

5. Приватний виконавець має посвідчення та печатку, опис і порядок використання яких встановлює Міністерство юстиції України.

6. Правила ведення діловодства та архіву приватного виконавця затверджуються Міністерством юстиції України.

7. Матеріали виконавчих проваджень та архів приватного виконавця є власністю держави і перебувають у володінні та користуванні приватного виконавця у зв'язку із здійсненням ним діяльності з виконання рішень.

8. Приватний виконавець зобов'язаний забезпечити зберігання документів діловодства та архіву протягом усього строку здійснення ним діяльності.

9. Приватний виконавець зобов'язаний подавати Міністерству юстиції України інформацію про свою діяльність у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

Стаття 32. Помічник приватного виконавця

1. Приватний виконавець має право мати помічників, які працюють на підставі трудового договору (контракту), укладеного з приватним виконавцем.

2. Помічником приватного виконавця може бути громадянин України, який має вищу юридичну освіту ступеня не нижче бакалавра та володіє державною мовою. На помічника приватного виконавця поширюються обмеження, передбачені пунктами 2 – 6 частини другої, частиною третьою статті 21 цього Закону.

3. Помічнику приватного виконавця видається посвідчення, зразок якого затверджується Міністерством юстиції України.

4. Положення про помічника приватного виконавця затверджується Міністерством юстиції України.

Стаття 33. Права та обов'язки помічника приватного виконавця

1. Помічник приватного виконавця працює під керівництвом приватного виконавця. Приватний виконавець відповідальний за діяльність помічника під час вчинення виконавчих дій, у тому числі за шкоду, завдану діями помічника сторонам виконавчого провадження та третім особам.

2. Помічник приватного виконавця зобов'язаний виконувати свої професійні обов'язки відповідно до законодавства, умов трудового договору (контракту), вказівок та інструкцій приватного виконавця.

3. Помічник приватного виконавця складає проекти документів виконавчого провадження, бере участь у прийомі відвідувачів, забезпечує ведення діловодства і архіву, виконує інші доручення приватного виконавця у справах, що перебувають у провадженні, крім тих, що належать до процесуальних повноважень (прав та обов'язків) приватного виконавця.

Стаття 34. Припинення та зупинення діяльності помічника приватного виконавця

1. Діяльність помічника приватного виконавця припиняється у разі:

- 1) припинення трудових відносин з приватним виконавцем з підстав, визначених законодавством про працю та трудовим договором (контрактом);
- 2) припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця.

2. Діяльність помічника приватного виконавця зупиняється одночасно із зупиненням права на здійснення діяльності приватного виконавця.

Стаття 35. Винагорода приватного виконавця та авансування витрат виконавчого провадження

1. За вчинення виконавчих дій приватному виконавцю сплачується винагорода.

2. Винагорода приватного виконавця складається з основної та додаткової.

3. Основна винагорода залежно від виконавчих дій, які підлягають вчиненню у виконавчому провадженні, встановлюється у вигляді:

- 1) фіксованої суми – у разі виконання рішення немайнового характеру;
- 2) відсотка від суми, що підлягає стягненню, або вартості майна, що підлягає передачі, за виконавчим документом.

Розмір основної винагороди приватного виконавця встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. Основна винагорода приватного виконавця, яка встановлюється у відсотках, стягується з боржника разом із сумою, що підлягає стягненню за виконавчим документом.

5. Якщо суму, передбачену в частині четвертій цієї статті, стягнуто частково, сума основної винагороди приватного виконавця, визначена у відсотковому відношенні до суми стягнення, виплачується пропорційно фактично стягнутій сумі.

6. Основна винагорода, яка встановлюється у вигляді фіксованої суми, стягується після повного виконання рішення.

7. Приватний виконавець протягом трьох днів з дня відкриття виконавчого провадження здійснює розрахунок основної винагороди, ознайомлює з ним сторони виконавчого провадження, роз'яснює їм порядок сплати та стягнення основної винагороди приватного виконавця.

8. Угодою між приватним виконавцем та стягувачем може бути передбачено додаткове авансування витрат виконавчого провадження та додаткова винагорода приватного виконавця.

Приватному виконавцю забороняється укладати угоди з метою зміни розміру основної винагороди.

9. Солідарні боржники несуть солідарний обов'язок зі сплати основної винагороди.

10. Розмір та види витрат виконавчого провадження визначаються Міністерством юстиції України.

З метою забезпечення проведення виконавчих дій приватний виконавець за угодою із стягувачем може здійснювати додаткові витрати на проведення виконавчих дій, крім тих, що визначені Міністерством юстиції України.

11. Стягнення з боржника додаткової винагороди приватному виконавцю, а також додаткових витрат, крім визначених Міністерством юстиції України, не допускається.

Стаття 36. Зберігання коштів

1. Приватний виконавець уповноважений зберігати кошти, цінні папери або інші цінності, що вилучаються у боржника за результатами вчинення виконавчих дій, для подальшої їх передачі стягувачу.

2. Приватний виконавець для здійснення діяльності зобов'язаний відкрити в державному банку окремі рахунки для:

- 1) обліку депозитних сум і зарахування стягнутих з боржників коштів як в національній, так і в іноземній валюті та їх виплати стягувачам;
- 2) зарахування коштів виконавчого провадження;
- 3) зарахування винагороди.

3. Кошти, цінні папери та інші цінності, які вилучені або стягнуті приватним виконавцем з боржника за результатами вчинення виконавчих дій, не включаються до складу спадкової маси у разі смерті приватного виконавця, на них не може бути накладено арешт або звернено стягнення за боргами приватного виконавця.

4. У разі припинення права на здійснення діяльності приватного виконавця установи банків, у яких було відкрито рахунки для зберігання стягнутих з боржника коштів та коштів авансування витрат виконавчого провадження, зобов'язані переказати залишок коштів з таких рахунків на рахунок іншого приватного виконавця або відповідного органу державної виконавчої служби, якому передано виконавчі провадження для продовження вчинення виконавчих дій.

Банк переказує кошти на підставі платіжної вимоги виконавця, якому передано виконавчі провадження для продовження вчинення виконавчих дій.

Стаття 37. Підвищення кваліфікації

1. Приватний виконавець зобов'язаний постійно підвищувати кваліфікацію та кожні п'ять років з дня отримання свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця складати іспит шляхом автоматизованого анонімного тестування.

2. Приватний виконавець, діяльність якого на час складення іспиту зупинена, зобов'язаний скласти іспит перед поновленням діяльності.

3. Порядок підвищення кваліфікації приватним виконавцем затверджується Міністерством юстиції України.

4. Приватний виконавець, який не склав іспит, має право протягом трьох місяців скласти іспит повторно.

Стаття 38. Контроль Міністерства юстиції України за діяльністю приватного виконавця

1. Контроль за діяльністю приватного виконавця здійснюється Міністерством юстиції України шляхом проведення планових і позапланових перевірок у порядку, встановленому Міністерством юстиції України.

2. Планові перевірки проводяться не частіше ніж один раз на два роки з обов'язковим повідомленням приватного виконавця про час і місце проведення перевірки не пізніше ніж за 10 днів до її початку. Попередні періоди, що раніше перевірялися, не можуть бути предметом наступних перевірок, крім перевірок за зверненнями учасників виконавчого провадження.

3. Позапланові перевірки проводяться на підставі:

- 1) заяви приватного виконавця про проведення перевірки;
- 2) письмових звернень учасників виконавчого провадження щодо рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця;
- 3) неподання приватним виконавцем у встановлені строки звітності чи іншої інформації та/або подання недостовірної інформації.

4. Під час проведення позапланових перевірок з'ясовуються лише ті питання, необхідність перевірки яких стала підставою для здійснення цих перевірок. Повторна перевірка з питань, що вже були предметом перевірки, не допускається, крім випадків, передбачених цим Законом.

5. За місцем проведення перевірки поділяються на виїзні та невиїзні.

6. У разі проведення позапланової невиїзної перевірки Міністерство юстиції України надсилає приватному виконавцю письмовий запит у межах предмета звернення. У зазначений в запиті строк приватний виконавець надає Міністерству юстиції України вмотивовану відповідь та копії відповідних документів.

7. У разі виявлення під час здійснення перевірок ознак дисциплінарного проступку приватного виконавця Міністерство юстиції України вносить вмотивоване подання до дисциплінарної комісії про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 39. Контроль Ради приватних виконавців України за діяльністю приватного виконавця

1. Рада приватних виконавців України має право за зверненням учасника виконавчого провадження або за власною ініціативою здійснити перевірку діяльності приватного виконавця на предмет дотримання ним:

- 1) статуту Асоціації приватних виконавців України;
- 2) Кодексу професійної етики приватного виконавця;
- 3) рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України, пов'язаних із діяльністю приватних виконавців.

2. Перевірка Радою приватних виконавців України діяльності приватного виконавця здійснюється шляхом надсилання приватному виконавцю письмового запиту в межах предмета перевірки. Протягом п'ятнадцяти календарних днів із дня отримання приватним виконавцем запиту приватний виконавець зобов'язаний надати Раді приватних виконавців України пояснення та копії відповідних документів.

3. Рада приватних виконавців України зобов'язана протягом 30 робочих днів із дня отримання пояснень приватного виконавця або часу, коли такі пояснення повинні були бути отримані, у разі їх ненадання розглянути наявні матеріали на предмет наявності ознак дисциплінарного проступку та вирішити питання про внесення до дисциплінарної комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності.

Стаття 40. Оскарження рішень, дій та бездіяльності приватного виконавця

1. Рішення, дії чи бездіяльність приватного виконавця щодо виконання судового рішення можуть бути оскаржені сторонами та іншими особами до суду, який видав виконавчий документ, у порядку, передбаченому законом.

2. Рішення, дії чи бездіяльність приватного виконавця щодо виконання рішень інших органів (посадових осіб), витрат виконавчого провадження та штрафів, можуть бути оскаржені сторонами та іншими особами до відповідного адміністративного суду в порядку, передбаченому законом.

Стаття 41. Відповідальність приватного виконавця

1. Приватний виконавець несе за свої рішення, дії чи бездіяльність та завдану третім особам шкоду цивільно-правову, адміністративну чи кримінальну відповідальність у порядку та обсягах, установлених законом, а також дисциплінарну відповідальність у порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 42. Підстави для притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності

1. Підставою для притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності є вчинення ним дисциплінарного проступку.

2. Дисциплінарним проступком приватного виконавця є:

- 1) факт зайняття діяльністю, не сумісною з діяльністю приватного виконавця;
- 2) порушення присяги приватного виконавця;
- 3) порушення правил професійної етики приватного виконавця;
- 4) розголошення професійної таємниці або вчинення дій, що призвели до її розголошення;
- 5) невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків;
- 6) невиконання статуту Асоціації приватних виконавців України, рішень Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України.

Стаття 43. Дисциплінарна комісія приватних виконавців

1. Дисциплінарна комісія приватних виконавців (далі – дисциплінарна комісія) утворюється при Міністерстві юстиції України для розгляду питань притягнення приватних виконавців до дисциплінарної відповідальності за вчинення дисциплінарних проступків.

2. Положення про дисциплінарну комісію приватних виконавців затверджується Кабінетом Міністрів України.

3. До складу дисциплінарної комісії входять дев'ять членів, із яких по чотири члени призначаються Міністерством юстиції України, у тому числі Міністр або заступник Міністра, та з'їздом приватних виконавців України, один член призначається з'їздом суддів України.

Зазначені органи мають право призначати до складу дисциплінарної комісії осіб із числа своїх представників, суддів, суддів у відставці, науковців, фахівців у галузі права та приватних виконавців.

4. Головою дисциплінарної комісії є Міністр юстиції України або заступник Міністра юстиції України.

5. Строк повноважень членів дисциплінарної комісії становить 2 роки.

6. Дисциплінарна комісія:

1) розглядає подання Міністерства юстиції України, Ради приватних виконавців України про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

2) у разі надходження скарг на діяльність приватних виконавців направляє їх на перевірку Міністерству юстиції України чи Раді приватних виконавців України;

3) приймає рішення на підставі подань Міністерства юстиції України чи Ради приватних виконавців України про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення.

7. Дисциплінарна комісія вважається повноважною у разі призначення не менше семи членів комісії.

8. Рішення дисциплінарної комісії приймаються на її засіданні у разі присутності не менше п'яти членів комісії шляхом голосування простою більшістю голосів від кількості присутніх на засіданні членів комісії.

9. Рішення дисциплінарної комісії оформлюється протоколом, який підписують усі присутні на засіданні члени комісії.

10. На засіданні дисциплінарної комісії мають право бути присутні представники Асоціації приватних виконавців України, громадських об'єднань та засобів масової інформації.

Стаття 44. Розгляд питань про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності

1. Дисциплінарна комісія розглядає подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності та приймає рішення про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення протягом двох місяців із дня виявлення дисциплінарного проступку, але не пізніше двох років з дня його вчинення.

2. У разі якщо подання до дисциплінарної комісії про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності внесено за результатами перевірки діяльності приватного виконавця, здійсненої на підставі скарги учасника виконавчого провадження, яка одночасно є предметом судового розгляду з оскарження рішень, дій або бездіяльності приватного виконавця, то дисциплінарна комісія відкладає розгляд цього подання до набрання законної сили судовим рішенням за результатами розгляду такої скарги.

У цьому разі перебіг строку, передбаченого частиною першою цієї статті, зупиняється до набрання судовим рішенням законної сили.

3. Дисциплінарна комісія, розглядаючи подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності:

1) зобов'язана запросити на засідання приватного виконавця та заслухати його пояснення з питань, що стали підставою для внесення подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

2) має право запросити на засідання учасника виконавчого провадження, скарга якого стала підставою для перевірки діяльності приватного виконавця та внесення подання про його притягнення до дисциплінарної відповідальності, для надання додаткових пояснень по суті скарги;

3) має право запросити на засідання та заслухати думку представників органів державної влади та місцевого самоврядування та інших осіб за їх згодою.

4. Дисциплінарна комісія, розглядаючи подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності, приймає одне з таких рішень:

1) задовольнити подання та накладити на приватного виконавця дисциплінарне стягнення;

2) відхилити подання та направити матеріали для повторної перевірки приватного виконавця;

3) відхилити подання та відмовити в накладенні на приватного виконавця дисциплінарного стягнення.

5. У разі якщо дисциплінарною комісією прийнято рішення про задоволення подання та накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення, дисциплінарна комісія під час визначення виду дисциплінарного стягнення враховує ступінь вини приватного виконавця, тяжкість вчиненого ним дисциплінарного проступку, розмір заподіяної шкоди, а також, чи накладались раніше на приватного виконавця дисциплінарні стягнення.

Стаття 45. Дисциплінарні стягнення

1. За вчинення дисциплінарного проступку до приватного виконавця може бути застосовано одне з таких дисциплінарних стягнень:

1) попередження;

2) догана;

3) сувора догана;

4) зупинення діяльності приватного виконавця на строк до шести місяців;

5) припинення діяльності приватного виконавця.

2. Рішення дисциплінарної комісії про задоволення відповідних подань Міністерства юстиції України чи Ради приватних виконавців України та накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення вводиться в дію наказом Міністерства юстиції України.

3. Про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення робиться запис у Єдиному реєстрі приватних виконавців України.

4. У разі якщо приватний виконавець протягом року з дня накладення на нього дисциплінарного стягнення не вчинив нового дисциплінарного проступку, він вважається таким, що не притягувався до дисциплінарної відповідальності.

5. Рішення про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення може бути оскаржено в судовому порядку.

Стаття 46. Зупинення діяльності приватного виконавця

1. Діяльність приватного виконавця зупиняється у таких випадках:

1) за власним бажанням на підставі заяви приватного виконавця про зупинення діяльності – у разі обрання чи призначення приватного виконавця на посаду, зайняття діяльністю, не сумісною з діяльністю приватного виконавця, чи невиконання діяльності приватного виконавця протягом тривалого строку;

2) у разі тимчасової відсутності приватного виконавця, що триває понад 10 календарних днів, – на строк такої тимчасової відсутності;

3) якщо приватний виконавець не уклав договору про страхування цивільно-правової відповідальності на належну страхову суму відповідно до вимог частин третьої та четвертої статті 28 цього Закону, – на строк до укладення такого договору, але не більш як на один місяць із дня встановлення цих обставин;

4) у разі накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді зупинення діяльності приватного виконавця – на строк, визначений у рішенні дисциплінарної комісії про накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення;

5) у разі застосування до приватного виконавця як підозрюваного чи обвинуваченого у кримінальному провадженні запобіжних заходів у вигляді домашнього арешту з заборонаю залишати житло цілодобово або у робочий час або тримання під вартою – на час дії запобіжного заходу;

б) у випадку несплати приватним виконавцем членських внесків Асоціації приватних виконавців України – до сплати таких внесків.

2. Про зупинення діяльності з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої цієї статті, приватний виконавець зобов'язаний повідомити Міністерство юстиції України не пізніше ніж за три робочі дні. Не допускається зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті приватним виконавцем, у якого на виконанні є виконавчі провадження.

Зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пунктів 3 та 6 частини першої цієї статті здійснюється Міністерством юстиції України за поданням Ради приватних виконавців України, на підставі пункту 4 частини першої цієї статті – Міністерством юстиції України на підставі рішення дисциплінарної комісії, а на підставі пункту 5 частини першої цієї статті – Міністерством юстиції України на підставі судового рішення.

Зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 2 частини першої цієї статті здійснюється Міністерством юстиції України за зверненням приватного виконавця, а у разі якщо після спливу десятиденного строку тимчасової відсутності приватного виконавця до Міністерства юстиції України не надійшло відповідне звернення, Міністерство юстиції України пропонує раді приватних виконавців регіону внести відповідне подання.

3. Зупинення діяльності приватного виконавця за наявності підстав та в порядку, визначеному цією статтею, здійснюється наказом Міністерства юстиції України.

Наказ Міністерства юстиції України про зупинення діяльності приватного виконавця може бути оскаржено до суду.

4. Із дня внесення інформації про зупинення діяльності приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України приватному виконавцю забороняється здійснювати діяльність приватного виконавця за винятком дій, пов'язаних із передаванням виконавчих документів іншому приватному виконавцю або відповідному органу державної виконавчої служби.

5. У разі зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пунктів 1 – 4, 6 частини першої цієї статті приватний виконавець зобов'язаний вирішити питання щодо його заміщення іншим приватним виконавцем.

У зазначених у цій частині випадках заміщення приватного виконавця здійснюється за погодженням зі стягувачем на підставі договору, укладеного з іншим приватним виконавцем. У разі відсутності згоди стягувача приватний виконавець повертає виконавчий документ стягувачу або відповідно до рішення стягувача передає його відповідному органу державної виконавчої служби або іншому приватному виконавцю.

6. У разі зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 5 частини першої цієї статті, а також за поданням ради приватних виконавців регіону на підставі пункту 2 частини першої цієї статті Міністерство юстиції України у визначеному ним порядку вирішує питання щодо заміщення такого приватного виконавця іншим приватним виконавцем.

7. Приватний виконавець, який заміщує приватного виконавця, вчиняє виконавчі дії від свого імені та прикладає особисту печатку.

Такий приватний виконавець зобов'язаний окремо вести діловодство за приватного виконавця, якого він заміщує.

8. Заміщення приватного виконавця припиняється в день поновлення приватним виконавцем діяльності.

Стаття 47. Поновлення діяльності приватного виконавця

1. У разі зупинення діяльності приватного виконавця з підстав, передбачених пунктами 1 – 3, 5 та 7 частини першої статті 46 цього Закону, її поновлення здійснюється на підставі відповідної заяви приватного виконавця.

2. Для поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 3 частини першої статті 46 цього Закону, до заяви приватного виконавця додається договір страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця.

3. Для поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 4 частини першої статті 46 цього Закону, приватний виконавець після закінчення строку зупинення його діяльності зобов'язаний скласти іспит у порядку, передбаченому статтею 37 цього Закону.

4. Для поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 5 частини першої статті 46 цього Закону, до заяви приватного виконавця додаються докази зміни чи закінчення застосування запобіжних заходів.

5. Поновлення діяльності приватного виконавця, зупиненої на підставі пункту 6 частини першої статті 46 цього Закону, здійснюється на підставі відповідного подання Ради приватних виконавців України.

6. Діяльність приватного виконавця поновлюється на підставі наказу Міністерства юстиції України з дня внесення відповідної інформації до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

7. Міністерство юстиції України зобов'язано видати наказ про поновлення діяльності приватного виконавця протягом трьох робочих днів із дня встановлення обставин для її поновлення або припинення дії обставин, які були підставою для видання наказу про її зупинення.

Стаття 48. Припинення діяльності приватного виконавця

1. Діяльність приватного виконавця припиняється шляхом анулювання свідоцтва про право на здійснення діяльності приватного виконавця у разі:

1) подання приватним виконавцем заяви про припинення діяльності приватного виконавця;

2) набрання законної сили обвинувальним вироком суду, яким приватний виконавець засуджений за умисний злочин;

3) набрання законної сили судовим рішенням, відповідно до якого приватного виконавця притягнуто до відповідальності за адміністративне корупційне правопорушення, пов'язане з порушенням обмежень, передбачених Законом України "Про запобігання корупції";

4) накладення на приватного виконавця дисциплінарного стягнення у вигляді припинення діяльності приватного виконавця;

5) неукладення приватним виконавцем договору страхування цивільно-правової відповідальності протягом одного місяця з дня зупинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 3 частини першої статті 46 цього Закону;

6) нескладення приватним виконавцем у випадках, передбачених цим Законом, іспиту у порядку, визначеному статтею 37 цього Закону;

7) встановлення Міністерством юстиції України факту невідповідності приватного виконавця вимогам, визначеним статтею 21 цього Закону;

8) втрати приватним виконавцем громадянства України або виїзду за межі України на постійне проживання;

9) визнання приватного виконавця безвісно відсутнім або оголошення померлим;

10) смерті приватного виконавця.

2. У разі неможливості приватним виконавцем здійснювати професійну діяльність та у разі встановлення зазначених у частині першій цієї статті підстав Міністерство юстиції України видає наказ про припинення діяльності приватного виконавця.

3. Не допускається припинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті, якщо у такого приватного виконавця на виконанні є виконавчі провадження.

Наказ про припинення діяльності приватного виконавця на підставі пункту 1 частини першої цієї статті видається Міністерством юстиції України за умови відсутності у приватного виконавця незакінчених виконавчих проваджень та надання ним доказів передачі до відповідного державного архіву документів діловодства та архіву приватного виконавця.

Стаття 49. Порядок припинення діяльності приватного виконавця, передачі та повернення виконавчих документів

1. Приватний виконавець зобов'язаний припинити діяльність з дня внесення до Єдиного реєстру приватних виконавців України інформації про припинення діяльності приватного виконавця.

2. У разі припинення діяльності приватного виконавця з підстав, передбачених пунктами 2 – 10 частини першої статті 48 цього Закону, Рада приватних виконавців України визначає тимчасового приватного виконавця, який зобов'язаний протягом трьох місяців здійснити заходи з припинення діяльності приватного виконавця.

3. Тимчасовий приватний виконавець зобов'язаний:

1) зупинити виконавчі провадження до моменту їх передачі в порядку, визначеному частиною четвертою цієї статті;

2) передати документи діловодства та архів приватного виконавця до відповідного державного архіву.

4. Виконавчі документи згідно з рішенням стягувача передаються тимчасовим приватним виконавцем відповідному органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю або повертаються стягувачу.

5. Передача виконавчих документів від одного приватного виконавця (тимчасового приватного виконавця) іншому або органу державної виконавчої служби здійснюється в порядку, визначеному Міністерством юстиції України.

Стаття 50. Засади самоврядування приватних виконавців

1. Самоврядування приватних виконавців ґрунтується на принципах виборності, гласності, підзвітності та обов'язковості для виконання приватними виконавцями рішень органів самоврядування приватних виконавців.

2. Брати участь у роботі органів самоврядування приватних виконавців та бути обраними до їх складу можуть лише приватні виконавці, відомості про яких внесено до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

Стаття 51. Асоціація приватних виконавців України

1. Асоціація приватних виконавців України є некомерційною професійною організацією, яка об'єднує всіх приватних виконавців України та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань самоврядування приватних виконавців.

2. Асоціація приватних виконавців України є юридичною особою та діє через організаційні форми самоврядування приватних виконавців, передбачені цим Законом.

3. Асоціація приватних виконавців України:

1) представляє приватних виконавців України у відносинах з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими і службовими особами, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форми власності, громадськими об'єднаннями та міжнародними організаціями;

2) захищає професійні права приватних виконавців України;

3) забезпечує високий професійний рівень та розвиток приватних виконавців України;

4) забезпечує престиж професії приватних виконавців України;

5) організовує перевірку оприлюднених фактів, що принижують честь і гідність, ділову репутацію приватного виконавця, та вживає заходів щодо їх спростування;

6) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

4. Асоціація приватних виконавців України утворюється з'їздом приватних виконавців України та не може бути реорганізована. Асоціація приватних виконавців України може бути ліквідована лише на підставі закону.

5. Статут Асоціації приватних виконавців України затверджується з'їздом приватних виконавців України та є її установчим документом.

6. З моменту державної реєстрації Асоціації приватних виконавців України її членами стають усі приватні виконавці, інформація про яких внесена до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

7. Приватний виконавець стає членом Асоціації приватних виконавців України з дня внесення інформації про нього до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

8. Приватний виконавець зобов'язаний сплачувати членські внески Асоціації приватних виконавців України.

9. У разі припинення діяльності приватного виконавця припиняється і його членство в Асоціації приватних виконавців України.

10. Бюджет Асоціації приватних виконавців України формується за рахунок сплати приватними виконавцями членських внесків та інших надходжень відповідно до статутних документів Асоціації приватних виконавців України.

Стаття 52. Органи Асоціації приватних виконавців України

1. Органами Асоціації приватних виконавців України є:

- 1) з'їзд приватних виконавців регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);
- 2) рада приватних виконавців регіону (Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);
- 3) голова ради приватних виконавців регіону;
- 4) Рада приватних виконавців України;
- 5) Голова Ради приватних виконавців України;
- 6) ревізійна комісія;
- 7) з'їзд приватних виконавців України.

2. Асоціація приватних виконавців України може створювати інші органи, необхідні для виконання повноважень, визначених цим Законом.

Стаття 53. З'їзд приватних виконавців регіону

1. З'їзд приватних виконавців регіону скликається радою приватних виконавців регіону у разі необхідності, але не рідше одного разу на рік. З'їзд приватних виконавців регіону може бути скликано також за пропозицією Ради приватних виконавців України або не менше десяти відсотків від загальної кількості приватних виконавців регіону, офіс яких знаходиться у відповідному регіоні.

2. Інформація про з'їзд приватних виконавців регіону, питання порядку денного з'їзду розміщується на веб-сайті Асоціації приватних виконавців України.

3. Порядок організації та проведення з'їзду приватних виконавців регіону визначається Радою приватних виконавців України.

4. З'їзд приватних виконавців регіону вважається повноважним, якщо в його роботі бере участь більше половини приватних виконавців, офіс яких знаходиться у відповідному регіоні. У разі якщо перший з'їзд не відбувся через відсутність кворуму, повторний з'їзд вважається повноважним, якщо на ньому присутні не менш ніж 30 відсотків приватних виконавців, офіс яких знаходиться у відповідному регіоні.

5. До повноважень з'їзду приватних виконавців регіону належать:

- 1) обрання голови та членів ради приватних виконавців регіону, дострокове відкликання їх з посад;
- 2) розгляд та затвердження звітів ради приватних виконавців регіону, голови ради приватних виконавців регіону;
- 3) контроль за діяльністю регіональних органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;
- 4) здійснення інших повноважень, визначених Асоціацією приватних виконавців України.

6. З'їзд приватних виконавців регіону приймає рішення шляхом голосування більшістю голосів учасників з'їзду.

7. Вибори голови та членів ради приватних виконавців регіону проводяться шляхом таємного голосування списком.

Стаття 54. Рада приватних виконавців регіону

1. У період між з'їздами приватних виконавців регіону функції самоврядування приватних виконавців у регіоні виконує рада приватних виконавців регіону.

2. Голова та члени ради приватних виконавців регіону обираються з'їздом приватних виконавців регіону з числа приватних виконавців, офіс яких знаходиться у відповідному регіоні.

3. Термін повноважень ради приватних виконавців регіону становить три роки. Одна й та сама особа не може бути головою або членом ради приватних виконавців регіону більше ніж два строки поспіль.

4. Кількість членів ради приватних виконавців регіону становить три особи та може бути збільшена на підставі відповідного рішення Ради приватних виконавців України.

5. На першому засіданні члени ради приватних виконавців регіону за пропозицією голови ради обирають зі свого складу заступника голови та секретаря ради.

Голова, заступник голови, секретар, члени ради приватних виконавців регіону можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду приватних виконавців регіону.

6. Рада приватних виконавців регіону:

- 1) представляє приватних виконавців регіону;
- 2) складає порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду приватних виконавців регіону;
- 3) забезпечує виконання рішень з'їзду приватних виконавців регіону, здійснює контроль за їх виконанням;
- 4) сприяє забезпеченню гарантій діяльності приватних виконавців, захисту їх професійних і соціальних прав;
- 5) розпоряджається коштами та майном відповідно до затвердженого кошторису;
- 6) забезпечує діяльність регіональних органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;
- 7) здійснює інші повноваження відповідно до рішень з'їзду приватних виконавців регіону, Ради приватних виконавців України, з'їзду приватних виконавців України.

7. Засідання ради приватних виконавців регіону є повноважним, якщо в його роботі бере участь більше половини її членів. Рішення на засіданнях ради приватних виконавців регіону приймаються шляхом голосування більшістю голосів від загальної кількості її членів.

8. Голова, заступник голови, секретар ради приватних виконавців регіону можуть отримувати за свою роботу винагороду, розмір та порядок виплати якої встановлюються Радою приватних виконавців України.

9. Члени ради приватних виконавців регіону одночасно є делегатами приватних виконавців регіону на з'їзд приватних виконавців України.

10. Рада приватних виконавців регіону є юридичною особою. Повноваження і порядок роботи ради приватних виконавців регіону визначаються положенням про раду приватних виконавців регіону, яке затверджується Радою приватних виконавців України.

Стаття 55. Голова ради приватних виконавців регіону

1. Голова ради приватних виконавців регіону представляє раду в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

2. Голова ради приватних виконавців регіону забезпечує скликання та проведення засідань ради приватних виконавців регіону, організовує і забезпечує ведення діловодства ради приватних виконавців регіону, вчиняє інші дії, передбачені положенням про раду приватних виконавців регіону, рішеннями з'їзду приватних виконавців регіону, ради приватних виконавців регіону, Ради приватних виконавців України, з'їзду приватних виконавців України, а також організовує діяльність регіональних органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України.

3. Голова ради приватних виконавців регіону є членом Ради приватних виконавців України за посадою.

Стаття 56. Ревізійна комісія

1. Для здійснення контролю за фінансово-господарською діяльністю Асоціації приватних виконавців України та її органів діє ревізійна комісія.

Ревізійна комісія підконтрольна і підзвітна з'їзду приватних виконавців України.

2. Голова та члени ревізійної комісії обираються з'їздом приватних виконавців України строком на два роки з числа приватних виконавців. Кількість членів ревізійної комісії визначається з'їздом приватних виконавців України.

Голова та члени ревізійної комісії можуть бути достроково відкликані з посади за рішенням з'їзду приватних виконавців України.

Голова та члени ревізійної комісії не можуть одночасно входити до складу інших органів Асоціації приватних виконавців України.

3. За результатами перевірок ревізійна комісія складає висновки, які подає на розгляд та затвердження з'їзду приватних виконавців України.

Стаття 57. З'їзд приватних виконавців України

1. Вищим органом самоврядування приватних виконавців є з'їзд приватних виконавців України.

2. Приватних виконавців на з'їзді приватних виконавців України представляють делегати, які є членами рад приватних виконавців регіонів.

3. З'їзд приватних виконавців України скликається Радою приватних виконавців України не рідше одного разу на два роки.

4. З'їзд приватних виконавців України також може бути скликано на вимогу Міністерства юстиції України або не менше десяти відсотків від загальної кількості членів Асоціації приватних виконавців України, або не менше однієї третини рад приватних виконавців регіонів.

Рада приватних виконавців України зобов'язана скликати та організувати проведення з'їзду приватних виконавців України протягом 30 днів з дня отримання вимоги про скликання з'їзду приватних виконавців України.

5. Про день, час і місце початку роботи з'їзду приватних виконавців України та про питання, що вносяться на його обговорення, Рада приватних виконавців України повідомляє всіх членів рад приватних виконавців регіонів не пізніше як за чотирнадцять днів до дня початку роботи з'їзду, а також розміщує цю інформацію на веб-сайті Асоціації приватних виконавців України.

6. З'їзд приватних виконавців України є правомочним, якщо у його роботі бере участь більше половини делегатів, які представляють більшість рад приватних виконавців регіонів.

7. З'їзд приватних виконавців України:

1) обирає Голову та заступників Голови Ради приватних виконавців України і достроково відкликає їх з посад;

2) затверджує статут Асоціації приватних виконавців України та вносить зміни до нього;

3) затверджує Кодекс професійної етики приватних виконавців;

4) затверджує положення про Раду приватних виконавців України, положення про ревізійну комісію;

5) призначає чотирьох членів кваліфікаційної комісії та чотирьох членів дисциплінарної комісії;

6) утворює Раду приватних виконавців України та ревізійну комісію, затверджує положення про такі органи;

7) розглядає та затверджує звіти Ради приватних виконавців України, висновки ревізійної комісії та звіти інших органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;

8) затверджує кошториси Асоціації приватних виконавців України, її органів та затверджує звіти про їх виконання;

9) встановлює порядок складання присяги приватних виконавців;

10) здійснює інші повноваження відповідно до цього Закону.

8. Рішення з'їзду приватних виконавців України приймаються шляхом голосування більшістю голосів делегатів, які беруть участь у з'їзді.

Стаття 58. Рада приватних виконавців України

1. У період між з'їздами приватних виконавців України функції самоврядування приватних виконавців виконує Рада приватних виконавців України.

Повноваження і порядок роботи Ради приватних виконавців України визначаються цим Законом та положенням про Раду приватних виконавців України, що затверджується з'їздом приватних виконавців України.

Рада приватних виконавців України підконтрольна і підзвітна з'їзду приватних виконавців України.

2. До складу Ради приватних виконавців України входять за посадою голови рад приватних виконавців регіонів та Голова і два заступники Голови Ради приватних виконавців України, які обираються з'їздом приватних виконавців України шляхом таємного голосування списком.

Секретар Ради приватних виконавців України обирається Радою приватних виконавців України зі складу членів Ради приватних виконавців України.

3. Строк повноважень Голови, заступників Голови, секретаря і членів Ради приватних виконавців України становить три роки. Одна й та сама особа не може бути Головою, заступником Голови, секретарем або членом Ради приватних виконавців України більше ніж два строки поспіль.

4. Голові, заступникам Голови Ради приватних виконавців України з'їздом приватних виконавців України або двома третинами голосів членів Ради приватних виконавців України може бути висловлено недовіру.

Оголошення недовіри Голові або заступникам Голови Ради приватних виконавців України має наслідком їх переобрання.

Секретар Ради приватних виконавців України може бути достроково відкликаний з посади за рішенням Ради приватних виконавців України.

5. Рада приватних виконавців України:

1) складає порядок денний, скликає та забезпечує проведення з'їзду приватних виконавців України;

2) забезпечує виконання рішень з'їзду приватних виконавців України;

3) затверджує положення про з'їзд приватних виконавців регіонів, раду приватних виконавців регіону та інші регіональні органи у разі їх утворення Асоціацією приватних виконавців України;

4) забезпечує діяльність органів, утворених Асоціацією приватних виконавців України;

5) встановлює розмір та порядок сплати членських внесків приватних виконавців Асоціації приватних виконавців України;

б) бере участь у розробці та погоджує проекти нормативно-правових актів, визначені цим Законом;

7) приймає рішення про внесення Міністерству юстиції України клопотання про зупинення діяльності приватного виконавця у випадках, передбачених цим Законом;

8) приймає рішення про внесення до дисциплінарної комісії подання про притягнення приватного виконавця до дисциплінарної відповідальності;

9) сприяє діяльності рад приватних виконавців регіонів, координує їх діяльність;

10) сприяє забезпеченню гарантій діяльності приватних виконавців;

11) приймає рішення про розпорядження коштами і майном Асоціації приватних виконавців України відповідно до затвердженого з'їздом приватних виконавців України кошторису;

12) розглядає скарги на рішення, дії чи бездіяльність рад приватних виконавців регіонів, їх голів, скасовує рішення рад приватних виконавців регіонів;

13) забезпечує створення і ведення веб-сайту Асоціації приватних виконавців України;

14) здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та статутом Асоціації приватних виконавців України.

6. Засідання Ради приватних виконавців України скликаються Головою Ради приватних виконавців України, а в разі його відсутності – одним із заступників Голови не рідше одного разу на два місяці.

Засідання Ради приватних виконавців України може бути також скликане за пропозицією не менш як п'яти членів Ради приватних виконавців України.

7. Засідання Ради приватних виконавців України є повноважним, якщо на ньому присутні не менше половини членів Ради. Рішення Ради приватних виконавців України приймаються більшістю голосів від загальної кількості її членів. У разі рівного розподілу голосів членів Ради голос головуючого на засіданні є вирішальним.

8. Голова та заступники Голови Ради приватних виконавців України можуть отримувати винагороду у розмірі, встановленому з'їздом приватних виконавців України.

Стаття 59. Голова Ради приватних виконавців України

1. Голова Ради приватних виконавців України за посадою є Головою Асоціації приватних виконавців України.

2. Голова Ради приватних виконавців України представляє Раду приватних виконавців України та Асоціацію приватних виконавців України в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах, організаціях, перед громадянами.

3. Голова Ради приватних виконавців України:

1) скликає та забезпечує проведення засідань Ради приватних виконавців України;

2) розподіляє обов'язки між своїми заступниками;

3) організовує і забезпечує ведення діловодства Ради приватних виконавців України;

4) розпоряджається коштами і майном Асоціації приватних виконавців України відповідно до затвердженого кошторису;

5) організовує і забезпечує роботу секретаріату Ради приватних виконавців України;

6) забезпечує здійснення контролю за чинністю договорів страхування цивільно-правової відповідальності приватних виконавців та проведення перевірок приватних виконавців у порядку, визначеному цим Законом;

7) вчиняє інші дії, передбачені цим Законом, положенням про Раду приватних виконавців України, статутом Асоціації приватних виконавців України, рішеннями Ради приватних виконавців України та з'їзду приватних виконавців України.

Розділ IV

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з 1 березня 2016 року.

Нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України "Про державну виконавчу службу" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36 – 37, ст. 243; 1999 р., № 8, ст. 57; 2000 р., № 13, ст. 102; 2002 р., № 16, ст.114; 2004 р., № 6, ст. 37, № 35, ст. 412; 2005 р., № 33, ст. 431; 2007 р., № 10, ст.84; 2011 р., № 19 – 20, ст. 142; 2015 р., № 11, ст. 75).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25 – 26, ст. 131):

а) частину другу статті 57 після слова "нотаріусів" доповнити словами "працівників органів державної виконавчої служби, приватних виконавців";

б) у статті 342:

назву статті після слів "державному виконавцю" доповнити словами "приватному виконавцю";

абзац перший частини першої після слів "державного виконавця" доповнити словами "приватного виконавця";

в абзаці першому частини другої слова "державному виконавцю під час виконання ним службових обов'язків" замінити словами "під час виконання ним службових обов'язків, державному виконавцю та приватному виконавцю під час примусового виконання рішень";

в) у статті 343:

назву статті доповнити словами "приватного виконавця";

в абзаці першому частини першої слова "чи працівника державної виконавчої служби" замінити словами "працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця";

г) у статті 347:

назву статті доповнити словами "працівника органу державної виконавчої служби чи приватного виконавця";

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

"1. Умисне знищення або пошкодження майна, що належить працівникові правоохоронного органу, працівникові органу державної виконавчої служби, приватному виконавцю чи їх близьким родичам, у зв'язку з виконанням службових обов'язків працівником правоохоронного органу або примусовим виконанням рішень державним виконавцем чи приватним виконавцем";

2) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9 – 13, ст. 88):

а) частину п'яту статті 196 доповнити словами "а також надсилається щодо осіб, які є державними виконавцями, Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, а щодо осіб, які є приватними виконавцями, – Міністерству юстиції України та Раді приватних виконавців України";

б) статтю 376 доповнити частиною восьмою такого змісту:

"8. Про ухвалення вироку щодо особи, яка є державним виконавцем, не пізніше наступного дня після ухвалення повідомляється Департаменту державної виконавчої служби Міністерства юстиції України, а щодо особи, яка є приватним виконавцем, – Міністерству юстиції України та Раді приватних виконавців України";

3) частину першу статті 7 Закону України "Про страхування" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 18, ст. 78) після пункту 45 доповнити новим пунктом 45¹ такого змісту:

"45¹) страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця";

4) підпункт "б" пункту 2 частини першої статті 3 Закону України "Про запобігання корупції" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056) після слова "нотаріуси" доповнити словами "приватні виконавці";

5) частину другу статті 127 Закону України "Про судоустрій та статус суддів" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., №№ 18 – 20, ст. 132) після пункту 8 доповнити новим пунктом 8¹ такого змісту:

"8¹) призначає по одному члену кваліфікаційної комісії приватних виконавців і дисциплінарної комісії приватних виконавців та приймає рішення про припинення їх повноважень відповідно до Закону України "Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень та рішень інших органів".

4. Міністерство юстиції України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

- 1) формує склад тимчасової кваліфікаційної комісії у складі семи осіб;
- 2) формує склад тимчасової дисциплінарної комісії у складі семи осіб.

Тимчасова кваліфікаційна комісія приватних виконавців (далі – тимчасова кваліфікаційна комісія) та тимчасова дисциплінарна комісія приватних виконавців (далі – тимчасова дисциплінарна комісія) вважаються повноважними у разі присутності не менше чотирьох осіб. Тимчасова кваліфікаційна та тимчасова дисциплінарна комісії здійснюють повноваження кваліфікаційної комісії та дисциплінарної комісії до утворення Ради приватних виконавців України.

Засідання тимчасової кваліфікаційної комісії проводяться за необхідності, але не рідше одного разу на місяць.

5. Міністерство юстиції України не пізніше ніж через дванадцять місяців після набрання чинності цим Законом організовує проведення установчих з'їздів приватних виконавців регіонів та визначає порядок їх проведення.

Міністерство юстиції України розміщує на своєму офіційному веб-сайті інформацію про проведення установчого з'їзду приватних виконавців регіону, а також не пізніше ніж за десять днів до дня його проведення повідомляє кожного приватного виконавця.

На установчому з'їзді приватних виконавців регіону головує найстарший за віком приватний виконавець, який бере участь у з'їзді. Головуючий на засіданні обирає секретаря установчого з'їзду приватних виконавців регіону.

Установчий з'їзд приватних виконавців регіону формує раду приватних виконавців регіону.

Міністерство юстиції України не пізніше ніж через місяць після скликання восьми установчих з'їздів приватних виконавців регіонів скликає та організовує проведення з'їзду приватних виконавців України.

Перший з'їзд приватних виконавців України утворює Асоціацію приватних виконавців України та затверджує її статут, утворює Раду приватних виконавців України та ревізійну комісію, затверджує положення про такі органи.

Після утворення органів самоврядування приватних виконавців зміна їх складу можлива в порядку, передбаченому цим Законом.

Реєстрація Асоціації приватних виконавців України здійснюється відповідно до Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців".

6. Протягом одного року після набрання чинності цим Законом розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця має становити 1000 мінімальних розмірів заробітної плати.

7. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
забезпечити прийняття центральними органами виконавчої влади нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, а також приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**